

VENDÉGIPARI MUNKÁS

SZERKESZTI: BRAUNSTEIN ZOLTÁN

A Magyarországi Szállodai, Éttermi és Kávéházi Alkalmazottak Országos Egyesületének hivatalos közlönye

Megjelenik évente tízszer. Előfizetés egész évre 4.— pengő, félévre 2.— pengő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST VII., Csengeri-utca 1. — Tel.: 352-88.

FAKULTATIV!

A szállodások és vendéglősök lapja július -2 iki számaában foglalkozik a százalékrendszerrel és mint az ipartestületek határozatát közli, hogy a közeljövőben bevezetik a FAKULTATIV százalékrendszert.

E közleménnyel kapcsolatban felhívja az ipartestület tagjait, hogy ott ahol még nincs bevezetve, haladéktalanul vezessék be a fakultatív százalékos rendszert.

Az ipartestület ajánlja tagjainak, hogy a rendszert márcsak azért is vezessék be, nehogy ebbe a sajátos és belső vonatkozású ügybe a kereskedelmiügyi minisztérium beleszóljon és rendeltetéssel tegye kötelezővé a százalékrendszer bevezetését, mely rendszer a vendégek kétség megterhelését vonná maga után és káros volna az iparra.

A felhívással kapcsolatban, szülőlegesnek tartjuk hogy egy és más vonatkozásban a kérdéshez hozzá szóljunk.

Elsősorban is nevetségesnek, fábulából való vaskarikának kell hogy tekintsük a fakultatív rendszert és megállapítjuk, hogy ez a szemfényvesztés mindenre alkalmas, csak arra nem hogy cvvel az esetleges intézkedéssel a kérdést a papirendről levegye.

A fakultatív rendszer bevezetése nem jelent semilyen előrehaladást, sem alkalmazotti sem fogyasztói, de még csak üzletvezetési szempontból sem, mert hiszen minden maradna így a régióban, pusztán csak a főpincérek járnának jobban, mint eddig jártak, míglen a pincérek dögvészre kerülésnek hatványozottabban mértékben mint eddig és emellett a vendégek állandó és fokozottabb vezaturáknak lennének hitve mint eddig voltak.

Mézzük meg hogy miért!

Elsőször is: ha a százalékos rendszer nem általános, hogyan lehetne a vendégeknek ténylegesen felszámított százalékokat becsületesen, de mondjuk hogy arányosan felosztani. Az arányt mi, de nemcsak mi, hanem az összes dolgozó pincérek nem úgy gondolják mint a főpincérek és esetleg a munkaadók, hogy egy-az egyhez, vagyis a fele a

főpincér-é és fele a felszolgálat végző pincér-é, Nem, az arányosságot mi és velünk minden gondolkodó és dolgozó pincérmunkás úgy képzelem, hogy az elosztásra kerülő százalékból a valóban munkát végző munkás, a munkatolyesítménye arányában kapja a százalékot, nem pedig aszerint, ahogy azt a főpincér vagy a munkaadó megállapítja. De a fakultatív rendszernek vannak olyan hátrányai is, ami kétséget kizáróan éppen a kiszolgálásnak a hátrányára lenne. Ez pedig a következő: a vendég fizet, a főpincér felszámítja a százalékot, természetesen az üzleti forgalom **nem** engedi meg azt, hogy az osztozkodás a százalékon esetenként történjen meg, márpedig milyen fejű embernek kéne lenni annak, úgy a főpincér mint a pincérek részéről, akik üzletzárásig fejben tudnák tartani azt, hogy hol, mikor és mennyi százalékot fizetett a vendég.

Erről természetesen a felhívás nem emlékezik meg, mert hiszen az nem fontos hogy ha már valami újítást beakarnak vezetni, hogy az azoknak is a javukra szolgáljon, akik voltaképpen a komoly munkát is végzik. Szerintünk ez is bir valami fontossággal, mert ha ez nem volna fontos, akkor kevés szó esnék az egész kérdéstről.

De a százalékos kérdéssel kapcsolatban kell hogy megemlítsük azt, miszerint hangokat hallottunk főpincérek részéről, (mégpedig olyanok részéről, akiknek rövid idővel ezelőtt még semmi közük sem volt a szkmához) hogy ha a pincérek százalékot akarnak, mi, ajd segíteni fogunk hogy meglegyen, de arra is vigyázni fogunk, hogy örömmük ne legyen belőlle.

Mielőtt még a fábulából vaskarikát megpróbálnák életrehozni, figyelmébe ajánljuk az illetékeseknek, hogy ez nagyon nagy bonyodalmakra vezetne a kiszolgálás és az üzletvitel terén.

De ettől messzebbmenve, hogyan is gondolják el a fakultatív hívei a kérdés rendezését ezen az alapon. Talán csak nem gondolják azt, hogy a pincérmunkásság kizárólag csak etikai vo-

natkozásban kíván a borraivalól elszabadulni?, nem ez csak az egyik ok bár ez is elég súlyos, de éppen olyan sőt még sokkal súlyosabb a másik is, az, hogy a szakma munkássága fel akar emelkedni a lenézett és megvetett emberek sorából a megbecsült emberek sorába, létét biztosabb, emberibb alapokra kívánja fektetni és éppen ezért gazdasági létét az etikai vonatkozás-hoz kell hogy kapcsolja, mert elvont dőnek tartja azt, hogy munkájáért egy harmadik személy adakozását adják neki fizetés gyanánt azok, akiknek emberi munkát végez. Végeredményben a százalék sem törekvéseink végcélja, mert arra törekszünk, hogy munkánk értéke mint minden más iparban, megszábottan dottálhassék azok részéről, akiknek a munkát végezzük és keresetünk összhangba kerüljön a végzett munka értékével. Már pedig ezt a fakultatív rendszer sem teszi lehetővé, mert végeredményben ez is a vendégek terhére menne és a munkáltatók üzletük hasznából semmit sem kívánnak munkásaiknak munkabér címén juttatni.

De érthetetlen előttünk az is, hogy a százalék egyik árnyalata mért szimpatikus a munkáltatóknak és a másik miért gyűlölt, mikor amint az ábra mutatná, mindkettő megkiméli az ők zsebeit. Ha a százalékos rendszer bevezetése ellen elvileg foglaltak állást, akkor ez az állásfoglalás miért fontosítaná a fakultatív százalékos rendszert? A fellelet egyszerű! Tudják hogy a fakultatív nem válhat be és így kívánják a százalékot lejéhatni.

Ezeknek a próbálkozásoknak erőszakolása pusztán csak azt a célt kívánja szolgálni, hogy a kereskedelemügyi miniszterium rendeletét megelőző, valamint az, hogy a munkásságot a rosszbol még rosszabb helyzetbe koregessék, mert ezzel akarják a szakmai munkásság ollenállást megtörni.

Ez azonban nem fog sikerülni, mert a meggyőződésünk szerint a hivatalos hatóságok sem teszik magukévét ezt az újítást, a szakma munkássága pedig folvan készülve e legőlesobb ollenállásra.

A fakultatív rendszer csakis egyet eredményezne és ez nem volna más, mint a borraivalól koldulás meghonosítása, mert a megőlesobb biztosítása nélkül az alkalmazottak kőny-szeritve lennének borraivalól koldulni és onnek a hátrányos oldala az idegenforgalomnál megmutatkozna. Reméljük, hogy nem ezt akarják előrni a fakultatív rendszer forszírozói.

A vendég kettős megtorholésóról tőnylog lehet beszólni, de csakis a fakultatív rendszeróról, mert ha a százalék olosztása a fontobb vázoltak szerint törtőnne és a főpincőr abból

a nagyobbik fölöt magának voszi lo, a tőnylog dolgozónak pedig alig jut valami, az a dolgozó tehát akiben az őlotőszton is megvőn, nem lehet válogatos a trükkőkben, hogy hōgyőn is huzza ki a vendőgből a mindonnapi konyőrro valót. Ellonben, a valóságos százáléknál, amolyet rendolet is szabályozna, az ilyosmik nom törtőnhotnőnok meg.

A szakma munkásságának már elég volt a kísérleti nyul szerepőből, ha tehát az ipartőzők kísérleteozni akarnak, togyők ezt a saját zsebuk-ro.

Mi hajlandók vagyunk lomondani a százálékrol, adjanak nekőnk a munkáltatók boosűlotos fizetőst, ami a megőlesobb biztositja, azt fizessők ki mindon munkahōton mint más szakmáknál és ozzol megoldódik a sokat vitatott probléma.

De ideoje volna már egyszer, hogy a munkaadók arról is beszőljönok, hogy mit akarnak ők is adni a munkásáiknak, mert oddig mindig arról o-sott szó, hogy mit ad a vendőg és-hogy mit nom kap a pincőr.

Ebbo a fából vaskarikába bátran állithatjuk, somilyon gondolkozni is tudó pincőrmunkás nom fog bolomoni.

A borraivalól vagy százálék kőrdősőt nom lehet csinós és izlősesen kiállitott táblákkal, molyro az van felirva" hogy a borraivalól lo-% al-mogvőltható, -olintőzni. Ehez a kőrdősőhez egy kővős jóakarát, egy kővős omborsőgossőg, de főllog Eurőpő gondolkozás koll, az ombornok omborszámba való vőtelo, még akkor is ha az az ember csak pincőr is.

Amoddig pedig ez nom törtőnik, nincs megoldás és a kőrdőső mindig vissza fog tőrni, akár tőtszik ez ogyosoknek akár nom.

+

== SZAKLAPUNK

uj formában és más kivitolbon körül a szaktársak kozőbo. Nokőnk ninosonnok hirdetősaink, nokőnk nom adnak sehonnas szubvenciót, mi a magunk orojőro vagyunk utalva és lapunkat a dolgozó szaktársak fillő-roiből állitjuk olő.

Uj és nagy harcok olőtő állunk, pénzőnk pedig vajmi kővős van, a szűksőg azt követoli hogy fokozottabb mőrtőkben szőljunk a szaktársakhoz és ozert kollot arra az ol-határozásra jutunk, hogy szaklapunkat is magunk csináljuk és akkor szőljunk a szaktársakhoz amikor orro szűksőg van. Most pedig naponta lossz orro szűksőg, mert támadásokat koll, visszavornőnk. Kőrjük a szaktársainkat, hogy ebben a formában is fogadják lapunkat szeretottol, szivosen.

Télen csak foltoz-
gatok. És nyáron
kaszirozgatok !.

A városligeti tej-
ivóban van egy fő-
pincér, aki a jobb
időkben a szabósá-
got űzte. Ezt nem
azért említjük mi-
most meg, mintha a

szakma iránt nem a legnagyobb tisz-
telettel viseltetnék, pusztán csak
azért, mert ez az egyébként szabó-
főpincér sokkal jobban tud számolni
mint az, aki egy egész emberől -
tőt töltött el ebben a szakmában.

Az elmúlt hónapban nagyon rossz i-
dő volt és így nem kellett annyi fi-
zetőt beállítani mint rendes körül-
mények között szokás volt.

Azonban egyszer mégis kiderült és
egy vasárnapi napon szükség volt
egy fizető beállításra. Ezt meg is
tette a főpincér ur és eddig nincs
is hiba, a hiba azonban csak ottan
kezdődött, amikor az elszámolásra
került a sor. Ugyanis a fizetőnek a
keresete 50 %-át le kell adni a fő-
pincérnek, (aki mellékesen szabó is)
tekintve hogy így egyeztek meg,
erről nem kívánunk többet szólni.

Azt azonban már nem hagyhatjuk szó-
nélkül, ami ezután következett, ugya-
nis az elszámolás után a főpincér,
(aki mellékesen szabó is) a kereset
után még 10-százalékot követelt ma-
gának ovadék kamat címén, amit le is
vont a fizetőtől.

Ha tehát a fizető hozott 30.-pengő
keresetet, abból a főpincér ur le-
vett magának 15.-pengőt, mint részt
és azon felül még három pengőt az
ovadék kamat címén.

Nem tudjuk azt, hogy a Központi tej-
osarnokban van-e a főpincér urnak
annyi ovadékja, hogy azután az egy
fizetőre eső bevétel után napi 3.-
pengő kamatot kellene fizetni. Mi
azt hisszük hogy ilyen kamat nem-
létezik, de ha létezik is, hogy jön
choz az az ember aki az általa ke-
resett összegnek csak a felét kap-
ja, hogy még a főpincér ovadékja ut-
án is fizessen kamatot. Jó volna
ha a Központi tejoszarnok igazgató-
sága ezekre a főpincér által elkö-
vetett visszaélésekre is vizsgálá-
tot indítana, mert ez csak azt hoz-
za maga után, hogy a megbízott fi-
zető a kezébe kerülő vendégnek kény-
telen többet számolni, hogy neki is
maradjon valami a keresetből.
Ez is egyik oka annak hogy a borra-
való és a főpincér eltűnjön.

Mi az igazság

A főpincérek lapja májusi számában
Egyesületi krónika főcím alatt sze-
melvényeket közöl az április 10-iki
borraivaló ellonos ankétrol. Az egész
közleményhez nem sok a hozzáfűzni
vagy megjegyezni valónk, elég csak
azt megjegyeznünk, hogy elejétől vég-
ig nélkülözi a tárgyilagosságot és
az igazságot.

A cikk szerint a pécsi pincé-
rek küldötte elismerte hogy a szá-
zalék mollos elfogadnak borraivalót
is. A valóságban csak egy ember ál-
litotta azt hogy ezt Pécssett teszik
ez pedig a főpincérek vezérszónoka
volt. A Pécsi szaktársak azt mondták,
hogy az előző években voltak ott
időgenek akik nem ismerték a pécsi
rendszer és az asztalon hagyták a
borraivalót, amit a munkanélküli pin-
céreknek juttattak. De vajon a fő-
pincér urak, amikor a vendégnek be-
számítják a borraivalót és ha a von-
dég mégis ad borraivalót, vissza ad-
ják-e ?.

A cikk további ferditése az,
hogy a Pécsi kávéosok elnöke Littke
Lőrincz megállapította azt, hogy a
százalékosrendszer Pécsen leáldozó-
ban van. Ezzel szemben a valóság az,
amire az aukét minden résztvevője
tanuszkodhatik, hogy Littke Lőrincz a
következő kijelentést tette: Pécsen
a százalék nagyszorúdon bevált, azt
ott megváltoztatni lehetetlen lenne,
de ha maguk a pincérek akarnák is a
százalékot megszüntetni, akkor sem
lehetne, mert az olyan mélyen gyöker-
edzik a fogyasztó közönségben.
Littke Lőrincz megállapította hogy
a százalékos rendszer várokozason
felül bevált és ezt a rendszert csak
ajánlhatja mindenkinek.

Ez és ennyi az igazság és minden
ami ellentétes ezzel, tudatos elfor-
ditése a valósághak.

#

A KERESŐKÉPTELENSÉGET MEGÁLLAPÍTÓ DÖNTŐBIZOTTSÁG

A kormány rendeletet adott ki, mely
hivatva van az O.T.I. által kereső-
képesnek nyilvánítottakat védelemben
részesíteni, ha azok nem keresőképe-
sek. Akiot tehát az O.T.I. kereső-
képesnek tart, azonban úgy érzik, hogy
betegok, a határozatot, illetve a meg-
állapítást a keresőképessé nyilván-
ítástól három köznapon belül meg-
fellebezhetik a döntőbizottsághoz,
illetve a kir. járásbírószághoz kérvé-
nyoznia kell újból való felülvizgá-
lását. Az O.T.I. tartozik a betegség
rövid leírását a kérelmezőnek kiadni.
A panaszos saját költségére ellenőrző
orvost küldhet, akinek jogában áll az
észrevételeit megtenni.

Miféle álat a demunciáns ?

A demunciáns az örök kritika, a mindig hangos közvélemény, ő a mindent tudó, persze csak nem engedik érvényesülni. Ő a tisztesség bajnok, persze a priuszokról ne beszéljünk. Ő a nagy szakember és közben a telki téren ócska nadrágokat árul.

A demunciáns az eleven lelkiismeret, de mert nem kaphat amikor neki tetszik gyors és rendkívüli segítyeket, hát gyorsan demunciálja a szakszervezet és mert mocskos lábát nem törülheti bele a szakszervezeti vezetőkbe, hát a szervezet ellen hazudik össze mindenféle aljas rágalmakat. Képes összehazudni mindenféle kutyát szarkát, sőt még kutyaszarkát is, hátha úgy elindul a lavina.

Szineit naponta változtatja, hol vörös, hol fekete, most például az irigységtől citromsárga lett, hogy a szakszervezet a demunciáns nélkül is megvan.

Az ilyen nágel andorok ellen felvagyunk vértézve a mi örök fegyverünkkel a tisztességgel és hiába tartanak haditanácsot a szakmai szegénylegények a kültelki alkoholbűzös lebujokban, hiába köpködésük és leholetük fertőző büze, ez a szakszervezetet sem felrobbantani, sem megszüntetni nem fogja.

A mi szervezetünk a becsületesen dolgozó munkások hajléka, kik szakmájukat megélhetésre és nem cégerre használják.

Most pedig üzenünk azoknak, kiket az megillet: a demunciálás a világ leg aljasabb és leg hitványabb valamije és a szervezett munkások templomát demunciálásokkal háborgatni szentségtörés.

A nágelokot és egyéb hasonszórtú demunciánsokat átadjuk a becsületesen dolgozó munkástársaink közmegevetésének.

Kiss Sándor.

AZ ALKOTMÁNY ÉTTEREM ÉS A

10-SZÁZALÉK

A Vilmoscsászár ut és alkotmány ucca sarkán lévő Alkotmány étteremben egy különleges módot talált ki a tulajdonos a százalék olosztására.

Krammer ur a tulajdonos, akinek a dobuccában is van egy csehörlije, bevezette a százaléket és a vendégeknek azt szigorúan fel is számítja. Azonban a pincéreknek a loszámolásnál csak 7-százaléket ad ki, miglen magának megtart 3-százaléket, amit ugymond dubióz címén levon a százalékból. Ettől függetlenül azonban Krammer ur zsebből számol, az óthordók semmit sem boníroznak, kassza iv nincsen és este annyi százaléket ad ki az alkalmazottaknak amennyi neki jólesik. Kérdezzük azt az igen tisztelt Krammer urtól, hogy jó lesz e ez így?. Milyen jögon vesz le magának Krammer ur 3-százaléket a pincéreknek felszámított 10-százalékból. Milyen dubiózja van a Krammer urnak a kaszirozással kapcsolatban?, fizetést tart talán magának?, nomi hiszen egyedül kasziroz. Hát akkor mivel indokolja meg ezt a 3-százaléket a Krammer ur?. Tudjuk hogy van kiadása, mert fizet házbért, de ongedelmet kérünk, a házbért a vállalkozásnak kell megfizetni és nem a robotos pincéreknek, akik molloslog a heti 8-pengő fizetést sem kapják ki. No és azután az alkalmazott kötoles a Krammer urnak elhinni azt, hogy a bevétel tónylog annyi volt, mint a mennyit Ön este bemond?. Hátha Ön a nap folyamán hozatott valamit az üzlet részére abból a pénzből amelyet ön kaszirozott, ez ugyan nem az alkalmazottaké, de annak tiz százaléka viszont nem az Öné! Honnan hozta magával Krammer ur ezt az új stillust? Tiszafüredről, vagy a Dob uccából?. Ajánljuk a Krammer urnak hogy változtasson ezen a szokásán és az alkalmazottak részére felszámított 10-százaléket adja ki az alkalmazottaknak. A bevételről pedig a jövőben vezessen könyvet, nem azért mintha mi átakarnánk venni a forgalmiadó ellenőr szerepét, nem, mi csak azt akarjuk, hogy az ön alkalmazottai tudják azt pontosan hogy mennyi volt a bevétel és ebből mennyi százalék jár nekik. Mert mit lohessen tudni, hátha a táskakal likas, vagy kihullik a pénz, ezért a gondatlanságért pedig nem rövidülhetnek meg a pincérek abból az összegből, melyet pedig ön az ök részükre a vendégtől bekaszirozott.

A-10 százalék, no logyon 7.

Működési engedély

Nikelsburger József ezidőszerinti főpincér követeli, hogy a főpincéreket működési engedéllyel lássák el és csak azok lehessenek főpincérek akik ezeknek az engedélyeknek a birtokában vannak.

Szép, szép, de vajon azoknak is kell e működési engedély akik már egy évvel ezelőtt is pincérek voltak? Vagy esetleg azoknak akiknek a zsebében van mondjuk 10-ezer pengő ovadékra.

De ugyebár az csak természetes hogy a működési engedélyeket a főpincérek egyesülete adná ki?

Pontosan 15-évvél ezelőt még a Nikelsburger ur egészen másokat mondott. De ugye 15-év az nagy idő sokan azt már elfeledték, mi nem! logközalább majd idézzük ezt is.

#

FAKULTATIV II.

Két pincér beszélget egymásközt. Az egyik megkérdezi a másikat, hogy hallott e arról hogy készül a pincérek részére a fakultatív rendszer.

A másik, azt mondja hogy hallott róla de nem tudja hogy mi szükség van arra. Mire az egyik megjegyzi, hogy aztán a pincér tetszésére biztatik, hogy megvárja e, amig lassan éhen hal, vagy tetszése szerinti halálnemmel végzi ki saját magát.

#

Másik két pincér: mi az előnye a fakultatív rendszer bevezetésének. Az egyik: valakinek lessz belőle haszna, mert a pincéreknek megmarag teljes egészében a fakultatív, míg a másik elteszi az egész százalékot. Ki lessz a másik.....!

#

Más. Két pincér beszélget, az első: azért mégis hasznos valami lehetne ebből a fakultatív históriából, ha bevezetnék. Második, miért?, Első,

mert munkaalkalmakat teremtsen a magántisztviselők számára. Második: hogyan?, Első: minden pincérnek - köhvcellót kellene alkalmaznia a főpincér mellé, hogy jegyezze felhol számított százalékot!.

#

Ejszakai befizetők

A vezetőség fogalkozott a szaktársak azon régi kívánságával, hogy a tagdíjbefizetést átszervezze.

E kívánságból kifolyóan a vezetőség ugy határozott, hogy első sorban minden tízembe az egyik szaktársnál bélyegeket fog kihelyezni és a megbízott szaktárs fogja azt a többi ott dolgozó szaktársaknak kiadni.

Az így kihelyezett bélyegekről a megbízott szaktársak fognak elszámolást vezetni és azt egy-két hetenként, amikor a pénzbeszedő jön érte, ellenbélyegegk ellenében átadni.

Ezenkívül azokon a helyeken ahol a szaktársak éjjelenként megfordulnak, minden héten egy vezetőségi tag fog inspekciót tartani, aki bélyegeket fog kiadni a szaktársaknak.

Ezekre az ujitásokra azért is szükség volt, mert egyes szaktársak több esetben tették panasz tárgyává, hogy a főpincérek bekényszerítik őket az ALOSZTÁLYBA, ha megtuáják azt hogy a szakszervezetnek tagjai.

Kérjük a szaktársakat, hogy aki esetleg azt kívánja, hogy a tagdíjért a lakására menjenek, jelentse be az egyesületbe.

#

Emberi munkafeltételeket!!!!!!!!!!!!

Emberi munkabéreket!!!!!!!!!!!!

Emberi munkaidőt!!!!!!!!!!!!

Heti szabadnapot mindenkinek!!!!

Fizetett 15-napi szabadságot minden esztőben!!!!!!!!!!!!

Ezt követeli a szakszervezet a vendégipari munkásságnak!!!!!!!!!!!!

=====

**Dreher
Bakk
Sör**

KAIRO-KÁVÉHÁZ

SZAKTÁRSÁK TALÁLKOZÓHELYE

OLCSÓ ÁRAK

**Szervezett munkásokkal
dolgoztatnak**

H I R E K

NEM SZABAD ELVONNI AZ ALKALMAZOTTAK
SZABADNAPJÁT

G.I.kávéházi felirónó panasszal fordult a munkaügyi bírósághoz a Modern kávéház rt.ellen. Felperes 612 pengőt követelt az elmaradott szabadnapokért, melyeket ledolgoztattak vele, de meg nem fizettek.

A törvényszék munkaügyi tanácsa a munkáltatót fizetésre kötelezte. Az indokolás megállapítja, hogy a törvény szerint azoknál az iparnekénél, melyeknél az ipari munka vasárnapon is folytatható, tartozik a munkáltató alkalmazottainak felváltásáról olyképpen gondoskodni, hogy az alkalmazottak legalább minden hónapban egy teljes vasárnapot, vagy minden két hétben egy fél vasárnapi munkaszünetet élvezzenek.

Kimondja a törvény azt is, hogy aki ezt a rendelkezést megszegi, kihágás követ el és 600 pengőig terjedhető pénzbüntetéssel sújtható.

*

A BETEGNEK NEM LEHET FELMONDANI !

Paulik Mária pénztárosnő volt a Gerbeaud cukrászdában. A leány megbetegedett és hat hét múlva a cég azonnali hatállyal fölmondta állását.

Paulik Mária beperelte a Gerbeaud részvénytársaságot, de a munkaügyi bíróság a keresetet elutasította. Föllebezés folytán a törvényszék elé került az ügy és a törvényszék az alsóbíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a cégnek szolgálatátételre kellett volna föl hívni az alkalmazottat és ha a vállalat azt tapasztalta volna, hogy a leány betegsége miatt nem tudja szolgálatát ellátni, akkor fölmondhatott volna, de azonnali hatállyal való fölmondásnak helye nincs és ezért utasította a törvényszék a járásbíróságot, hogy összegszerűleg állapítsa meg az alkalmazott jogigényét.

*

BÉKÉLTETŐ BIZOTTSÁGI ÜLÉSEK !

Kovács Dénes és Grossz Illés felszolgálók panasszal fordultak a bizottsághoz, hogy munkahelyükön a BALATON kávéházban nyilatkozatot kívántak velük aláírni, hogy fizetésükről lemondanak. Nevezettek a nyilatkozatot nem írták alá, hanem hetek múlva kiléptek. Kilépésükkor a nekik járó fizetést nem kapták meg. A békéltető bizottság tárgyalásán egyezség jött létre és a két felszolgáló 20-20 pengőt kapott.

*

Rósenfeld Jenő felszolgáló a Margitszigeti Palatinus szállóban állott alkalmazásban, ameddig Geller ur idogosságában ki nem dobta. Természetesen ha a munkaadó ideges az alkalmazottnak lapulni kell, de ha nem lapul, akkor sincs felmondás. Rosenfeld Jenő felmondási igényét a békéltető bizottság elé vitte és felmondási idejére a bizottság 24-pengőt ítelt meg, amit azonnal meg is kapott.

*

Pincér szakosztály

Ha valaki esetleg nem tudná, hát megmondjuk, hogy a főpincérek már a pincér szakosztályt is megalakították, ha valaki esetleg nem tudná hogy ez mire volt jó, hát megmondjuk, valószínűleg azért, hogy ott is legyenek pincérek. Hogy miért kell ott a pincér ? hát annak is oka van, hát ha a pincér idővel kitanulja a főpincérséget és esetleg még főpincér is lehet belőle. Na de az csak természetes, hogy főpincér nem lehet az aki akar, vagyis legalább az nem lehet főpincér, aki pincér is volt.

Hát tisztelettel jelentjük be, hogy mindenki tudjon róla, hogy a főpincérek pincérszakosztálya az Oktogon kávéházban székel és amint az üzemekbe az éthordókhoz és felszolgálókhoz kiküldött rölapok is mondják: akik értelmüknél és rátermettségüknél fogva alkalmasak arra hogy bármilyen rendszer mellett a szakmában dolgozhassanak, helyet is kapnak a főpincérek egyesülete alosztályában. Mert ugyebár az csak természetes, hogy a felszolgálók és éthordók az alosztályba tartozhatnak, hiszen a főosztály az kell a főpincéreknél.

Na de engedelmet kérünk, ha a főpincérséget véletlenül, úgy ahogy azt az egyik, valamikor nállunk hangos ur követeli, működési engedélyhez köznék, akkor mi lenne az alosztály tagjaival ? Mert ugyebár akkor csak az lehetne főpincér, aki a főpincér mesterséget külön tanulta és a főosztálynak a tagja. Ez lenne a valódi papéri és egyik másik mostani főpincér urnak. Na de várjunk csak!

SZABADSÁGOT !

MUNKÁT !

FÖLDET ?

KÖVETEL A

NEPSZAVA !

MÉG MA FIZESS ELŐ !!!!!

A Pécsi Főpincérek!

Az elmúlt héten levelet kaptunk Pécsről, melyben kérdést intéznek a Pécsi főpincér szaktársak hozzánk, hogy vajon minden főpincért egy kálap alá vonunk-e és ezen a téren meghatározásaink általánosak-e?

Bár a hozzánk intézett levélre már válaszoltunk, azonban szükségét érezzük annak, hogy a kérdéssel nem csak az a Pécsi főpincér szaktárs értesüljön aki a levelet írta, hanem azok is, akik nem írtak levelet.

Minden tiszteletünk a Pécsen élő és dolgozó főpincér szaktársaké. Minden meghatározásunkat kizárólag csak a Budapesti főpincérekre értettük, mert hiszen tudatában voltunk annak ha általánosítanánk, ezzel sok olyan főpincért is sértanánk, akik szívvél és lélekkel harcosai a mi célkitűzéseinknek.

De különösen nem értettük azt a Pécsi főpincérekre, mert hiszen tudott dolog az, hogy Pécsen a főpincérek nemcsak azért főpincérek mert a pénzt beszedik, hanem azért is mert szakemberek, de ettől tovább menve, munkatársaik is egyszersmind az éthordóknak és főpincéreknek. Főpincérségüket nem az ovadékoknak köszönhetik, mert az ott nincs is, hanem az emberségüknek és ha az ottani szaktársaink szoros barátságban élnek a főpincérekkel, nekünk semmi okunk nincs arra, hogy ezt az együtvéstartozandóságot megbolygassuk mi csak örömmel látjuk azt, hogy a vidéki városok főpincérjei gondolkodásban és magatartásban mennyire felotte állanak a Budapesti főpincérek nagy többségének, mert tisztelet a kivételnek, elvéve itt is van olyan főpincér, aki annak dacára hogy táská van a hátán, velünk örez.

Mi tisztában vagyunk azzal, hogy a vidéken élő főpincér szaktársaink nem úgy gondolkoznak és éreznek mint az itteniek, mert hiszen a vidéki városokban mindenütt a legnagyobb egyetértés van a szakmai dolgozók között, legyen az főpincér éthordó vagy felszolgáló.

TERÉZ FÜRDŐ

Budapest VII, Hársfa ucca 55.

Nyitva reggel 5-órától d.u. 7-óráig. Borbély, Pedikúr.

Kedvezményes jegyek az irodán és a pénzbeszedőnél kaphatók.

Végezetül: azt üzenjük a Pécsi főpincér és pincér szaktársaknak, - hogy mutassanak példát továbbra is a budapesti élő szaktársainknak abból hogy hogyan kell a barátságot ápolni, egymást megérteni és ha akadnak majd itt posten omborok, akik ezt követni fogják, akkor mindezek a fájó kérdések egyszer és mindenkorra megfognak szűnni.

A kérdéssel kapcsolatban megemlítjük még azt is, hogy azért sem általánosítottunk ebben a kérdésben, mert Miskolcon, Szegeden, Győrben is vannak főpincér szaktársaink, akik pedig vezetői a csoportoknak és ha itt általánosítottunk volna, úgy a saját tagjainkat is sértottuk volna ami pedig nem kívánatos.

A Barátságos viszontlátásra!

K É R D É S E K

Hány kávé kell a kávéházi felszolgálónak kihordani, amíg a napi fizetést behozta?

Egy kávé, mert a napi fizetése kb. 60-fillér, míg egy kávé önköltségi ára 13-fillér és eladási ára 80-fillér.

Hány obédet vagy vacsorát kell egy éthordónak kihordani, amíg a napi fizetést behozta?

Sok helyen esetleg kettőt, mert egy kis mennyiségű kávéval lehet keresni mint egy kávé. De van üzlet ahol egy vacsorán behozta az éthordó az egész heti fizetést is.

Négy és fél kávénak az ellenértékét kapja egy kávéfőző napi fizetésként, ezzel szemben 12-órát áll naponta a konyha izzasztó gőze és mázsmakkal toli a kávé levogójában.

A segédszemélyzet még annyi fizetést sem kap egy napra, amennyit egy kávéházi adott borraavaló összeg kitesz.

Ha munkabéredet nem kaptad meg!

Ha beteg vagy és betegséged nem ismerik el, fordulj az egyesület titkárságához jogorvoslatért!!!

Felolós szerkesztő és kiadó:

FEKETE LŐRINCZ

Készült az egyesület sokszorosító gépén. Csengeri ucca I. I. emelet.

Legközelebbi számunk augusztus hó 21-én jelenik meg. Kéziratokat sem meg nem örzünk sem vissza nem adunk.

Szervezzük a szervezetleneket!!!!